

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 874/2004,
annettu 28 päivänä huhtikuuta 2004,
.eu-alueennuksen perustamista ja käyttöä koskevista yleisistä toimitasäännöistä ja rekisteröintiä
koskevista periaatteista
(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon alueennuksen ".eu" perustamisesta 22 päivänä huhtikuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 733/2002⁽¹⁾ ja erityisesti sen 5 artiklan 1 kohdan,

on kuullut rekisteriä asetuksen (EY) N:o 733/2002 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 733/2002 mukaisesti perustettavan .eu-alueennuksen ensimmäiset perustamisvaiheet on toteutettu nimittämällä yhteisöön sijoittautunut oikeussubjekti hallinnoimaan ja ylläpitämään .eu-alueennuksen rekisteriä. Rekisterin, joka perustettiin komission päätöksellä 2003/375/EY⁽²⁾, edellytetään olevan voittoa tavoittelematon organisaatio, jonka olisi toimittava ja tarjottava palveluja kustannusten kattamisen periaatteella ja kohtuulliseen hintaan.
- (2) Verkkotunnusta olisi voitava pyytää akkreditoitujen rekisterinpitäjien kautta sähköisesti kaikilla yhteisön toimielinten virallisilla kielillä soveltaen yksinkertaista, nopeaa ja tehokasta menettelyä.
- (3) Rekisterin olisi suoritettava rekisterinpitäjien akkreditointi menettelyllä, joka varmistaa oikeudenmukaisen ja avoimen kilpailun rekisterinpitäjien kesken. Akkreditoinnin on oltava objektiivista, avointa ja syrjimätöntä. Vain rekisterin määrittämät tietyt tekniset perusvaatimukset täyttävien osapuolten olisi oltava kelpoisia akkreditoitaviksi.
- (4) Rekisterinpitäjien olisi otettava vastaan ainoastaan akkreditointinsa jälkeen jätetyt verkkotunnusten rekisteröintipyyntö ja toimitettava ne eteenpäin niiden saapumisjärjestyksessä.
- (5) Jotta turvattaisiin kuluttajien oikeuksien parempi suoja, rekisterinpitäjien ja rekisteröijien välisissä yhteisön nimikkeitä koskevissa riidoissa olisi sovellettava jonkin

jäsenvaltion lakia, sanotun kuitenkin rajoittamatta mitään lainkäyttövaltaa ja sovellettavaa oikeutta koskevia yhteisön sääntöjä.

- (6) Rekisterinpitäjien olisi vaadittava asiakkailtaan täsmälliset yhteystiedot, kuten täydellinen nimi, kotiosoite, puhelinnumero ja sähköpostiosoite sekä tiedot verkkotunnuksen teknisestä toiminnasta vastaavasta luonnollisesta henkilöstä tai oikeushenkilöstä.
- (7) Rekisteriä koskevalla politiikalla olisi edistettävä yhteisön kaikkien virallisten kielten käyttöä.
- (8) Asetuksen (EY) N:o 733/2002 mukaisesti jäsenvaltiot voivat pyytää, että mikään muu taho kuin niiden kansallinen julkishallinto ei saa rekisteröidä .eu-alueennuksen alle niiden virallista nimeä ja niistä yleisesti käytettyä nimeä. Niille maille, joiden odotetaan liittyvän Euroopan unioniin toukokuun 2004 jälkeen, olisi annettava mahdollisuus jäädyttää viralliset nimensä ja niistä yleisesti käytetyt nimet, jotta ne voidaan rekisteröidä myöhemmin.
- (9) Jäsenvaltio tulisi valtuuttaa nimeämään operaattori, joka rekisteröi verkkotunnukseksi sen virallisen nimen ja siitä yleisesti käytetyn nimen. Samoin komissio tulisi valtuuttaa valitsemaan yhteisön toimielinten käyttöön tulevat verkkotunnukset ja nimeämään näille verkkotunnuksille operaattori. Rekisterin olisi voitava varata tietty määrä yksilöitäviä verkkotunnuksia omaa toimintaansa varten.
- (10) Asetuksen (EY) N:o 733/2002 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti jotkin jäsenvaltiot ovat toimittaneet komissiolle ja muille jäsenvaltioille rajoitetun luettelon laajalti tunnustetuista maantieteellisten ja/tai geopoliittisten käsitteiden nimistä, jotka liittyvät niiden poliittiseen tai alueelliseen organisaatioon. Nämä luettelot sisältävät nimiä, joita joko ei saa rekisteröidä tai jotka saa rekisteröidä ainoastaan ylemmän tason tunnuksen alle yleisten toimitasääntöjen mukaisesti. Näiden luetteloiden sisältämiin nimiin ei sovelleta saapumisjärjestyksessä palvelemisen periaatetta.

⁽¹⁾ EYVL L 113, 30.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 128, 24.5.2003, s. 29.

- (11) Saapumisjärjestyksessä palvelemisen periaatteen olisi oltava peruseriaatteena myös ratkaistaessa aiempien oikeuksien haltijoiden välisiä riitoja vaiheittaisen rekisteröinnin aikana. Vaiheittaisen rekisteröinnin päätyttyä saapumisjärjestyksessä palvelemisen periaatetta olisi sovellettava verkkotunnusten antamiseen.
- (12) Yhteisön tai kansallisen oikeuden perusteella tunnustettujen aiempien oikeuksien turvaamiseksi olisi otettava käyttöön vaiheittainen rekisteröintimenettely. Vaiheittainen rekisteröinti tulisi toteuttaa kahdessa vaiheessa, jotta aiempien oikeuksien haltijoilla olisi riittävät mahdollisuudet rekisteröidä nimet, joihin heillä on aiemmat oikeudet. Rekisterin olisi varmistettava, että oikeuksien validoinnista vastaavat tarkoitukseen erikseen nimitetyt validointiasiamiehet. Validointiasiamiesten olisi hakijoiden esittämien todisteiden perusteella arvioitava oikeus, jonka katsotaan kohdistuvan tiettyyn nimeen. Jos verkkotunnuksella on enemmän useampi yksi hakija, joista kullakin on nimeen aiempi oikeus, kyseisen nimen antamisen olisi tapahduttava saapumisjärjestyksessä palvelemisen periaatteella.
- (13) Rekisterin olisi tehtävä asianmukainen turvatalletusoppimus palvelun jatkuvuuden varmistamiseksi sekä erityisesti sen varmistamiseksi, että rekisterin vaihtamisen tai muun odottamattoman tilanteen yhteydessä palvelujen tarjontaa paikalliselle Internet-yhteisölle voidaan jatkaa mahdollisimman pienin keskeytyksin. Rekisterin olisi myös noudatettava asiaankuuluvia tietosuojan liittyviä sääntöjä, periaatteita, ohjeita ja parhaita käytänteitä erityisesti WHOIS-tietokannassa näkyvien tietojen määrän ja tyyppien osalta. Jos jokin jäsenvaltion tuomioistuimien katsoo verkkotunnuksen loukkaavaksi, rasistiseksi tai yleisen järjestyksenvastaiseksi, se olisi poistettava käytöstä ja viime kädessä suljettava, kun oikeuden päätös saa lopullisen lainvoiman. Tällaiset verkkotunnukset olisi suljettava tulevien rekisteröintien ulkopuolelle.
- (14) Jos verkkotunnuksen haltija kuolee tai joutuu maksukyvyttömäksi eikä verkkotunnuksen siirtoa ole pyydetty ennen rekisteröintikauden päättymistä, verkkotunnus olisi jäädytettävä neljänkymmenen kalenterivuorokauden ajaksi. Jos perilliset tai selvittäjät eivät ole rekisteröineet verkkotunnusta tämän ajan kuluessa, se olisi annettava yleisesti rekisteröitäväksi.
- (15) Rekisterin olisi voitava sulkea verkkotunnuksia tietyin rajoitetuin perustein sen jälkeen kun se on antanut verkkotunnuksen haltijalle mahdollisuuden toteuttaa asianmukaiset toimet. Verkkotunnuksia olisi voitava sulkea myös vaihtoehtoisten riidanratkaisumenettelyjen kautta.
- (16) Rekisterin olisi huolehdittava vaihtoehtoisesta riidanratkaisumenettelystä, jossa otetaan huomioon alan parhaat kansainväliset käytänteet ja erityisesti Maailman henkisen omaisuuden järjestön (WIPO) soveltuvat suositukset, jotta voitaisiin mahdollisimman hyvin välttää keinottelu verkkotunnuksilla ja niiden väärinkäyttö.
- (17) Rekisterin olisi valittava palveluntarjoajia, joilla on asianmukainen ammattitaito, objektiivisin, avoimin ja syrjimättömin perustein. Vaihtoehtoisessa riidanratkaisumenettelyssä olisi noudatettava vähimmäismäärää yhdenmukaisia menettelysääntöjä, jotka ovat samankaltaisia kuin ICANN:n (Internet Corporation of Assigned Names and Numbers) hyväksymän UDRP-riidanratkaisumenettelyn (Uniform Dispute Resolution Policy) säännöt.
- (18) Euroopan unionin pian toteutuvan laajenemisen vuoksi on välttämätöntä, että tällä asetuksella säädettävät yleiset toimintasäännöt tulevat voimaan viipymättä.
- (19) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/21/EY⁽¹⁾ 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun viestintäkomitean lausunnon mukaisia,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE

1 artikla

Kohde

Tällä asetuksella säädetään.eu-alueen tunnuksen perustamista ja käyttöä koskevista yleisistä toimintasäännöistä ja asetuksen (EY) N:o 733/2002 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuihin rekisteröintiä koskevista yleisistä toimintaperiaatteista.

II LUKU

REKISTERÖINTIPERIAATTEET

2 artikla

Kelpoisuus rekisteröintiä varten ja rekisteröinnin yleiset periaatteet

Kelpoiset osapuolet, sellaisina kuin ne on lueteltu asetuksen (EY) N:o 733/2002 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, voivat rekisteröidä.eu-alueen tunnuksen alle yhden tai useamman verkkotunnuksen.

⁽¹⁾ EYVL L 108, 24.4.2002, s. 33.

Yksittäinen verkkotunnus on annettava sen kelpoisen osapuolen käyttöön, jonka pyynnön rekisteri on vastaanottanut ensimmäisenä teknisesti oikealla tavalla ja tämän asetuksen mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta IV luvun säännösten soveltamista. Tätä vastaanottojärjestykseen sovellettavaa perustetta kutsutaan tässä asetuksessa saapumisjärjestyksessä palvelemisen periaatteeksi.

Kun verkkotunnus on rekisteröity, sitä ei voi enää rekisteröidä, ennen kuin sen voimassaolo lakkaa eikä sitä uusita tai ennen kuin verkkotunnus suljetaan.

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, verkkotunnukset on rekisteröitävä suoraan.eu-alueen aluetunnuksen alle.

Verkkotunnuksen rekisteröinti on pätevä vasta, kun rekisteröintipyyntö on maksanut asiaankuuluvan maksun.

.eu-alueen aluetunnuksen alle rekisteröidyt verkkotunnukset voidaan siirtää ainoastaan osapuolille, jotka ovat kelpoisia.eu-verkkotunnusten rekisteröintiin.

3 artikla

Verkkotunnuksen rekisteröintipyyntö

Verkkotunnusten rekisteröintipyyntöjen on sisällettävä kaikki seuraavat:

- a) pyynnön esittäjän nimi ja osoite;
- b) pyynnön esittäjän sähköisessä muodossa esittämä vahvistus siitä, että se täyttää asetuksen (EY) N:o 733/2002 4 artiklan 2 kohdan b kohdassa säädetyt yleiset kelpoisuusperusteet;
- c) pyynnön esittäjän sähköisessä muodossa esittämä vakuutus siitä, että verkkotunnuksen rekisteröintipyyntö on sen tietämyksen mukaan tehty hyvässä uskossa eikä loukkaa mitään kolmansien oikeuksia;
- d) pyynnön esittäjän sähköisessä muodossa antama sitoumus siitä, että pyynnön esittäjä noudattaa kaikkia rekisteröintiehtoja, mukaan luettuna VI luvussa säädetyt tuomioistuinten ulkopuolinen riitojen ratkaisu.

Mikä tahansa olennainen virheellisyys a—d alakohtien mukaisissa osatekijöissä muodostaa rekisteröintiehtojen rikkomisen.

Kaikki rekisterin suorittamat rekisteröintihakemuksen pätevyyden tarkistukset tapahtuvat rekisteröinnin jälkeen rekisterin aloitteesta tai kyseisen verkkotunnuksen rekisteröintiin liittyvän riidan takia, lukuun ottamatta hakemuksia, jotka on jätetty vaiheittaisessa rekisteröintimenettelyssä 10, 12 ja 14 artiklan mukaisesti.

4 artikla

Rekisterinpitäjien akkreditointi

Ainoastaan rekisterin akkreditoimat rekisterinpitäjät saavat tarjota.eu-alueen aluetunnuksen rekisteröintipalveluja.

Rekisterinpitäjien akkreditointimenettelyn määrittelee rekisteri, ja sen on oltava kohtuullista, avointa sekä syrjimätöntä ja varmistettava toimivat ja oikeudenmukaiset kilpailuedellytykset.

Rekisterinpitäjillä on oltava yhteydet rekisterin automaattisiin rekisteröintijärjestelmiin, ja niiden on käytettävä näitä järjestelmiä. Rekisteri voi asettaa muitakin teknisiä perusvaatimuksia rekisterinpitäjien akkreditoinnille.

Rekisteri voi pyytää rekisterinpitäjiltä rekisteröintimaksujen ennakkomaksua, jonka rekisteri asettaa vuosittain kohtuullisen markkina-arvion perusteella.

Rekisterin on asetettava akkreditointimenettely, rekisterinpitäjien akkreditointiehtot ja luettelo akkreditoituista rekisterinpitäjistä yleisön saataville yleisesti käytettävissä olevassa muodossa.

Kutakin rekisterinpitäjää sitoo rekisterin kanssa tehty sopimus akkreditointiehtojen noudattamisesta ja erityisesti tässä asetuksessa säädettyjen yleisten toimintaperiaatteiden noudattamisesta.

5 artikla

Rekisterinpitäjiä koskevat säännökset

Rekisterinpitäjän ja verkkotunnuksen rekisteröijän välisessä sopimuksessa ei sovellettavaksi laiksi saa nimetä mitään muuta lakia kuin jonkin jäsenvaltion laki eikä valita yhteisön ulkopuolella sijaitsevaa vaihtoehtoista riidanratkaisuelintä, jollei se ole rekisterin 23 artiklan mukaisesti valitsema elin, eikä välimiesoi-keutta tai tuomioistuinta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta mitään lainkäyttövaltaa ja sovellettavaa oikeutta koskevia sääntöjä.

Jos rekisterinpitäjä saa useamman kuin yhden samaa nimeä koskevan rekisteröintipyyntö, sen on välitettävä nämä pyynnöt rekisterille niiden saapumisjärjestyksessä.

Ainoastaan akkreditoinnin päivämäärän jälkeen saadut hakemukset välitetään rekisterille.

Rekisterinpitäjien on vaadittava kaikkia hakijoita toimittamaan täsmälliset ja luotettavat verkkotunnuksen teknisestä toiminnasta vastaavan yhden tai useamman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön yhteystiedot.

Rekisterinpitäjät voivat laatia sovellettavaa kansallista ja yhteisön oikeutta noudattaen hyväksymis-, todentamis- tai luotettavuusmerkintäjärjestelmiä lisätäkseen kuluttajien luottamusta niiden sivustojen tietoihin, jotka toimivat rekisterinpitäjän rekisteröimien verkkotunnusten alla.

III LUKU

KIELELLISIÄ JA MAANTIETEELLISIÄ SEIKKOJA KOSKEVAT KYSYMYKSET

6 artikla

Kielet

.eu-alueen alaisten verkkotunnusten rekisteröinnit saa aloittaa vasta, kun rekisteri on ilmoittanut komissiolle, että .eu-verkkotunnusten rekisteröintihakemukset ja rekisteröintipäätöksiä koskevat ilmoitukset on mahdollista tehdä kaikilla yhteisön virallisilla kielillä, jäljempänä 'viralliset kielet'.

Rekisterin kaikkien sellaisten ilmoitusten osalta, jotka vaikuttavat rekisteröintiin liittyvän osapuolen oikeuksiin, kuten verkkotunnusten myöntämiseen, siirtoon, peruuttamiseen tai sulkemiseen, rekisterin on varmistettava, että ilmoitukset on mahdollista tehdä kaikilla virallisilla kielillä.

Rekisterin on rekisteröitävä verkkotunnuksia kaikkia virallisten kielten aakkosia käyttäen, kun riittävät kansainväliset standardit tulevat saataville.

Rekisteriä ei saa vaatia toimimaan muilla kuin virallisilla kielillä.

7 artikla

Varattu maantieteellisiä ja geopoliittisia nimiä koskeva menettely

Laajalti tunnustettujen nimien luettelon vastustaminen asetuksen (EY) N:o 733/2002 5 artiklan 2 kohdan kolmannen alakohdan mukaisesti edellyttää vastalauseen toimittamista direktiivin 2002/21/EY 22 artiklan 1 kohdassa perustetulle viestintäkomitealle ja komission tietoyhteiskunnan pääosaston pääjohtajalle. Viestintäkomitean jäsenet ja tietoyhteiskunnan pääosaston pääjohtaja voivat nimetä muita yhteyspisteitä näiden ilmoitusten toimittamista varten.

Vastalauseista ja yhteyspisteiden nimeämisistä on ilmoitettava sähköpostitse, kuriirin välityksellä tai henkilökohtaisesti tai saantitodistuslähetyksenä toimitettuna kirjattuna kirjeenä.

Kun vastalauseet on käsitelty, rekisterin on julkaistava verkkosivustossaan kaksi nimiluetteloa. Yksi luettelo sisältää nimet, joita komission ilmoituksen mukaan "ei saa rekisteröidä". Toinen luettelo sisältää nimet, jotka komission rekisterille toimittaman ilmoituksen mukaan "saa rekisteröidä ainoastaan ylemmän tason tunnuksen alla".

8 artikla

Maiden nimet ja kaksikirjaimiset maakoodit

Jäsenvaltiot [ja Euroopan unioniin liittymässä olevat maat] voivat pyytää, että mikään muu taho kuin niiden kansallinen julkishallinto ei saa rekisteröidä suoraan .eu-alueen tunnuksen alle niiden virallista nimeä ja niistä yleisesti käytettyä nimeä [toukokuussa 2004 laajentuneen yhteisön] yhdellä tai useammalla virallisella kielellä. Tätä varten kunkin jäsenvaltion tai Euroopan unioniin liittymässä olevan maan on lähetettävä komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta luettelo varattavista nimistä sekä nimettävä elin, joka edustaa niiden kansallista julkishallintoa nimien rekisteröinnissä.

Komissio ilmoittaa rekisterille varattavat nimet sekä ne elimet, jotka edustavat kansallisia julkishallintoja nimien rekisteröinnissä.

Ehdokasmaat, jotka eivät liity Euroopan unioniin toukokuussa 2004, ja Euroopan talousalueen jäsenmaat, jotka eivät ole jäsenvaltioita, voivat pyytää, että niiden virallista nimeä ja niistä yleisesti käytettyä nimeä niiden omalla kielellä ja toukokuussa 2004 laajentuneen Euroopan unionin yhdellä tai useammalla virallisella kielellä ei saa rekisteröidä suoraan .eu-alueen tunnuksen alle. Tätä varten nämä maat voivat lähettää komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta luettelon nimistä, joita ei saa rekisteröidä.

Komissio ilmoittaa rekisterille nimet, joita ei saa rekisteröidä.

Kaksikirjaimisia maakoodeja ei saa käyttää rekisteröitäessä verkkotunnuksia suoraan .eu-alueen tunnuksen alle.

9 artikla

Maantieteellisten ja geopoliittisten nimien ylemmän tason verkkotunnukset

Jäsenvaltio, joka on tehnyt ilmoituksen maantieteellisten ja geopoliittisten käsitteiden nimistä, voi rekisteröidä tällaisen nimen verkkotunnukseksi asetuksen (EY) N:o 733/2002 5 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti. Rekisteröinnin voi tehdä minkä tahansa verkkotunnuksen alle, jonka jäsenvaltio on rekisteröinyt.

Komissio voi pyytää rekisteriä antamaan verkkotunnuksia suoraan .eu-alueen alle yhteisön toimielinten ja elinten käyttöön. Komissio ilmoittaa rekisterille varattavista nimistä ja elimistä, jotka edustavat yhteisön toimielimiä ja elimiä nimien rekisteröinnissä tämän asetuksen voimaantulon jälkeen ja viimeistään viikkoa ennen IV luvussa säädetyn vaiheittaisen rekisteröintijakson alkua.

IV LUKU

VAIHEITTAINEN REKISTERÖINTI

10 artikla

Kelpoiset osapuolet ja nimet, joita ne voivat rekisteröidä

1. Kansallisessa ja/tai yhteisön oikeudessa tunnustettujen tai vahvistettujen aiempien oikeuksien haltijat ja julkisoikeudelliset elimet voivat rekisteröidä verkkotunnuksia vaiheittaisen rekisteröintijakson aikana ennen kuin .eu-alueen alaisten verkkotunnusten yleinen rekisteröinti alkaa.

'Aiemmillä oikeuksilla' tarkoitetaan muun muassa rekisteröityjä kansallisia ja yhteisön tavaramerkkejä, maantieteellisiä merkintöjä tai alkuperänimityksiä ja, siltä osin kuin ne on suojattu sen jäsenvaltion kansallisessa lainsäädännössä, jossa niitä hallitaan, rekisteröimättömiä tavaramerkkejä, kaupallisia merkkejä, yritysten tunnuksia, yhtiöiden nimiä, sukunimiä sekä suojattujen kirjallisten ja taiteellisten teosten selvästi erottuvia nimiä.

'Julkisoikeudellisilla elimillä' tarkoitetaan: yhteisön toimielimiä ja elimiä, kansallisia ja paikallisia julkishallintoja, julkisoikeudellisia hallintoelimiä, viranomaisia, organisaatioita ja elimiä sekä kansainvälisiä ja hallitustenvälisiä organisaatioita.

2. Aiemman oikeuden perusteella tehtävä rekisteröinti koostuu koko sen nimen rekisteröinnistä, johon aiempi oikeus kohdistuu, sellaisena kuin se on kirjoitettu aineistossa, joka todistaa, että tällainen oikeus on olemassa.

3. Julkisoikeudellisen elimen tekemä rekisteröinti voi koostua julkisoikeudellisen elimen koko nimestä tai siitä yleisesti käytetystä kirjainsanasta. Julkisoikeudelliset elimet, jotka vastaavat jonkin tietyn maantieteellisen alueen hallinnosta, voivat myös rekisteröidä sen alueen koko nimen, josta ne vastaavat, sekä nimen, jolla alue tunnetaan yleisesti.

11 artikla

Erikoismerkit

Kun rekisteröidään koko nimi, joka koostuu välilyönnein erotetuista sanoista tai sanojen osista, koko nimen kanssa identtiseksi katsotaan verkkotunnus, joka on muodostettu yhdistämällä kyseiset sanojen osat toisiinsa yhdysmerkillä tai kirjoittamalla ne yhteen.

Jos nimi, johon kohdistuu aiempia oikeuksia, sisältää erikoismerkkejä, välilyönnejä tai välimerkkejä, ne on poistettava kokonaan vastaavasta verkkotunnuksesta, korvattava yhdysmerkeillä tai, jos mahdollista, kirjoitettava kirjaimin.

Edellä toisessa kohdassa tarkoitettut välilyönnit ja välimerkit sisältävät seuraavat merkit:

~ @ # \$ % ^ & * () + = < > { } [] | \ / : ; ' , . ?

Jos nimi, johon kohdistuu aiempia oikeuksia, sisältää lisäelementtejä, joita ei voi tuottaa ASCII-koodilla, kuten ä, é tai ñ, kyseiset kirjaimet on tuotettava ilman näitä lisäelementtejä (esimerkiksi a, e, n) tai korvattava yleisesti hyväksytyllä kirjoitusasulla (esimerkiksi ae) sanotun kuitenkaan vaikuttamatta siihen, mitä säädetään 6 artiklan kolmannessa kohdassa. Muilta osin verkkotunnuksen on oltava identtinen sen nimen sanojen tai sanojen osien kanssa, johon kohdistuu aiempia oikeuksia.

12 artikla

Vaiheittaisen rekisteröinnin periaatteet

1. Vaiheittainen rekisteröinti ei saa alkaa ennen 1 päivää toukokuuta 2004, ja se saa alkaa vasta sen jälkeen, kun 6 artiklan ensimmäisen kohdan vaatimus on täytetty ja 8 artiklassa säädetty aika on päättynyt.

Rekisterin on julkaistava vaiheittaisen rekisteröinnin aloittamispäivämäärä vähintään kaksi kuukautta ennen kyseistä päivämäärää ja ilmoitettava siitä kaikille akkreditoituille rekisterinpitäjille.

Rekisterin on julkaistava verkkosivustossaan kaksi kuukautta ennen vaiheittaisen rekisteröinnin alkua yksityiskohtainen kuvaus kaikista teknisistä ja hallinnollisista toimista, joita se käyttää varmistaakseen vaiheittaisen rekisteröintijakson asianmukaisen, oikeudenmukaisen ja teknisesti moitteettoman hallinnon.

2. Vaiheittaisen rekisteröintijakson kesto on neljä kuukautta. Verkkotunnusten yleistä rekisteröintiä ei saa aloittaa ennen vaiheittaisen rekisteröintijakson päättymistä.

Vaiheittainen rekisteröinti koostuu kahdesta kahden kuukauden mittaisesta osasta.

Vaiheittaisen rekisteröinnin ensimmäisessä osassa verkkotunnuksiksi voidaan hakea pelkästään rekisteröityjä kansallisia ja yhteisön tavaramerkkejä, maantieteellisiä merkintöjä ja 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja nimiä ja kirjainsanoja, ja hakijoina voivat olla ainoastaan aiempien oikeuksien tai käyttöluoppien haltijat tai 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut julkisoikeudelliset elimet.

Vaiheittaisen rekisteröinnin toisessa osassa voidaan verkkotunnuksiksi hakea nimiä, jotka voidaan rekisteröidä ensimmäisessä osassa, sekä nimiä, jotka perustuvat kaikkiin muihin aiempiin oikeuksiin, ja hakijoina voivat olla näihin nimiin kohdistuvien aiempien oikeuksien haltijat.

3. Asetuksen 10 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaiseen aiempaan oikeuteen perustuviin verkkotunnusten rekisteröintipyyntöihin on liitettävä viittaus siihen kansalliseen tai yhteisön oikeuteen, jonka perusteella oikeus nimeen on olemassa, sekä kaikki muut merkitykselliset tiedot, kuten tavaramerkin rekisteröintinumero, tiedot julkaisusta virallisessa lehdessä sekä rekisteröintinumero ammattillisissa tai liike-elämän järjestöissä ja kauppakamareissa.

4. Rekisteri voi asettaa verkkotunnuksen rekisteröintipyyntöille lisämaksuja edellyttäen, että nämä maksut on tarkoitettu pelkästään tämän luvun soveltamisesta syntyvien kustannusten kattamiseen. Rekisteri voi veloittaa erisuuruisia maksuja sen mukaan, kuinka monimutkainen menettely vaaditaan aiempien oikeuksien validointiin.

5. Vaiheittaisen rekisteröinnin lopussa on suoritettava rekisterin kustannuksella riippumaton tarkastus, jonka tulokset on toimitettava komissiolle. Tarkastajan nimittää rekisteri komissiota kuultuaan. Tarkastuksen tarkoituksena on vahvistaa, että rekisteri on toteuttanut vaiheittaisen rekisteröintijakson aikana asianmukaisen, oikeudenmukaisen sekä toiminnallisesti ja teknisesti moitteettoman hallinnon.

6. Verkkotunnukseen liittyvän riidan ratkaisussa sovelletaan VI luvun säännöksiä.

13 artikla

Validointiasiamiesten valinta

Validointiasiamiesten on oltava yhteisön alueelle sijoittautuneita oikeushenkilöitä. Validointiasiamiesten oltava hyvämaineisia elimiä, joilla on asianmukainen asiantuntemus. Rekisterin on valittava validointiasiamiehet objektiivisella, avoimella ja syrjimättömällä tavalla ja varmistuen mahdollisimman suuren maantieteellisen levittäytymisen. Rekisterin on vaadittava validointiasiamiehiä suorittamaan validointi objektiivisella, avoimella ja syrjimättömällä tavalla.

Jäsenvaltioiden on hoidettava 10 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen nimien validointi. Tätä varten jäsenvaltioiden on lähetettävä komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta täsmällinen ilmoitus osoitteista, joihin todistusaineisto on lähetettävä varmennettavaksi. Komissio ilmoittaa rekisterille nämä osoitteet.

Rekisterin on julkaistava tiedot validointiasiamiehistä verkkosivustossaan.

14 artikla

Vaiheittaisen rekisteröinnin aikana saatujen hakemusten validointi ja rekisteröinti

Kaikki 10 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisiin aikaisempiin oikeuksiin perustuvat hakemukset on varmennettava käyttäen todistusaineistoa, joka osoittaa oikeuden sen lain mukaisesti, jonka perusteella oikeus on olemassa.

Kun rekisteri on saanut hakemuksen, sen on jäädettävä kyseinen verkkotunnus, kunnes validointi on tapahtunut tai kunnes todistusaineiston vastaanoton määräpäivä on ohitettu. Jos rekisteri saa vaiheittaisen rekisteröintijakson aikana yhden tai useamman samaa verkkotunnusta koskevan hakemuksen, sen on ehdottomasti käsiteltävä hakemukset saapumisjärjestyksessä.

Rekisterin on asetettava saataville tietokanta, joka sisältää tiedot vaiheittaisen rekisteröinnin aikana haetuista verkkotunnuksista, hakijoista, hakemuksen toimittaneesta rekisterinpitäjästä, validointiasiakirjojen toimittamisen määräpäivästä ja myöhemmistä nimiä koskevista hakemuksista.

Jokaisen hakijan on toimitettava todistusaineisto, joka osoittaa, että hakija on kyseiseen nimeen kohdistuvan aiemman oikeuden haltija. Todistusaineisto on toimitettava rekisterin osoittamalle validointiasiamiehelle. Hakijan on toimitettava aineisto siten, että validointiasiamies saa sen neljänkymmenen päivän kuluessa verkkotunnushakemuksen toimittamisesta. Jos validointiasiamies ei saa todistusaineistoa tähän määräaikaan mennessä, verkkotunnushakemus hylätään.

Validointiasiamiesten on merkittävä todistusaineistoon ajan osoittava leima sen vastaanottamisen yhteydessä.

Validointiasiamiesten on tutkittava verkkotunnusta koskevat hakemukset siinä järjestyksessä, jossa rekisteri on vastaanottanut hakemukset.

Validointiasiamiehen on tutkittava, onko hakijalla, jonka verkkotunnushakemus arvioidaan ensimmäisenä ja joka on toimitanut todistusaineiston määräaikaan mennessä, nimeen aiemmat oikeudet. Jos todistusaineistoa ei ole saatu ajoissa tai jos validointiasiamies toteaa, että todistusaineisto ei osoita aiempaa oikeutta, sen on ilmoitettava siitä rekisterille.

Jos validointiasiamies katsoo, että aiemmat oikeudet ovat olemassa tiettyä verkkotunnusta koskevan, ensimmäisenä vuorossa olevan hakemuksen osalta, sen on ilmoitettava siitä rekisterille.

Hakemusten tutkimista niiden saapumisjärjestyksessä jatketaan, kunnes todetaan hakemus, jonka osalta validointiasiamies vahvistaa kyseiseen nimeen kohdistuvat aiemmat oikeudet.

Rekisteri rekisteröi verkkotunnuksen saapumisjärjestyksessä palvelemisen periaatteen mukaisesti, jos se katsoo hakijan osoittaneen aiemman oikeuden toisessa, kolmannessa tai neljännessä kohdassa säädetyn menettelyn mukaisesti.

V LUKU

VARAUKSET, WHOIS-TIEDOT JA REKISTERÖINTIEN VÄÄRINKÄYTTÖ

15 artikla

Turvatalletussopimus

1. Rekisterin on omalla kustannuksellaan tehtävä yhteisön alueelle sijoittuneen hyvämaineisen uskotun miehen tai muun turvatalletusasiain miehen kanssa sopimus, jossa komissio nimetään turvatalletussopimuksen edunsaajaksi. Sopimukselle on saatava komission suostumus ennen sen tekemistä. Rekisterin on toimitettava turvatalletusasiain miehelle päivittäin sähköinen kopio .eu-tietokannan senhetkisestä sisällöstä.

2. Sopimuksessa on määrättävä, että turvatalletusasiain mies säilyttää tietoja seuraavin ehdoin:

- tiedot on vastaanotettava turvatalletukseen ja niitä on pidettävä siellä eikä niihin saa kohdistaa mitään muuta menettelyä kuin sen varmentaminen, että tiedot ovat täydellisiä, johdonmukaisia ja oikean muotoisia, kunnes ne vapautetaan komissiolle;
- tiedot on vapautettava turvatalletuksesta, kun komission ja rekisterin välinen sopimus lakkaa olemasta voimassa eikä sitä uusita tai kun se irtisanotaan mistä tahansa sopimuksessa määritetyistä syistä, riippumatta komission ja rekisterin välisistä mahdollisista riidoista tai kanteista;

c) jos tiedot vapautetaan turvatalletuksesta, komissiolla on yksinomainen, peruuttamaton ja tekijänpalkkioista vapautettu oikeus harjoittaa tai olla harjoittanut kaikkia oikeuksia, joita tarvitaan rekisterin valitsemiseksi uudelleen;

d) jos rekisterin kanssa tehty sopimus irtisanotaan, komission on yhteistyössä rekisterin kanssa toteutettava kaikki tarvittavat toimet siirtääkseen .eu-alueeseen liittyvän hallinnollisen ja operatiivisen vastuun ja mahdolliset vararahastot komission nimeämälle osapuolelle: tällaisessa tapauksessa rekisterin on parhaansa mukaan pyrittävä välttämään palvelun keskeytyminen ja erityisesti jatkettava turvatalletukseen tarkoitettua tiedon päivittämistä, kunnes siirto on saatu päätökseen.

16 artikla

WHOIS-tietokanta

WHOIS-tietokannan tarkoituksena on antaa kohtuullisen tarkat ja ajantasaiset tiedot .eu-alueen alaisia verkkotunnuksia hallinnoivien tahojen teknisistä ja hallinnollisista yhteyspisteistä.

WHOIS-tietokannan on sisällettävä verkkotunnuksen haltijasta olennaiset tiedot, jotka eivät ole tietokannan tarkoituksen kannalta liiallisia. Jos tiedot eivät ole ehdottoman välttämättömiä tietokannan tarkoitukseen nähden ja jos verkkotunnuksen haltija on luonnollinen henkilö, julkistettaviin tietoihin on saatava verkkotunnuksen haltijan yksiselitteinen suostumus. Virheellisten tietojen tarkoituksellisen toimittamisen voidaan katsoa rikkovan verkkotunnuksen rekisteröintiehtoja.

17 artikla

Rekisterin varaamat nimet

Seuraavat nimet varataan rekisterin omaa toimintaa varten:

eurid.eu, registry.eu, nic.eu, dns.eu, internic.eu, whois.eu, das.eu, coc.eu, eurethix.eu, eurethics.eu, euthics.eu

18 artikla

Rekisteröintien väärinkäyttö

Jos jokin jäsenvaltion tuomioistuin katsoo verkkotunnuksen loukkaavaksi, rasistiseksi tai yleisen järjestyksenvastaiseksi, rekisterin on poistettava se käytöstä saatuaan ilmoituksen tuomioistuimen päätöksestä ja suljettava se saatuaan ilmoituksen lainvoimaisesta tuomioistuimen päätöksestä. Rekisterin on suljettava tulevien rekisteröintien ulkopuolelle sellaiset verkkotunnukset, joita tällainen tuomioistuimen päätös koskee, niin kauan kuin päätös on lainvoimainen.

19 artikla

Kuolema ja selvitystila

1. Jos verkkotunnuksen haltija kuolee verkkotunnuksen rekisteröintijakson aikana, hänen kuolinpesänsä pesänselvittäjät tai hänen lailliset perilliset voivat pyytää verkkotunnuksen siirtoa perillisten nimiin toimittamalla pyynnön yhteydessä tarvittavan asiakirja-aineiston. Jos siirtoa ei ole pyydetty rekisteröintijakson päättyessä, verkkotunnus on jäädytettävä neljänkymmenen kalenterivuorokauden ajaksi ja julkaistava rekisterin verkkosivustossa. Tänä aikana pesänselvittäjät tai lailliset perilliset voivat hakea verkkotunnuksen rekisteröintiä toimittamalla hakemuksen yhteydessä tarvittavan asiakirja-aineiston. Jos perilliset eivät ole rekisteröineet verkkotunnusta mainitun neljänkymmenen päivän kuluessa, se on annettava sen jälkeen yleisesti rekisteröitäväksi.

2. Jos verkkotunnuksen haltija on yritys, oikeushenkilö tai luonnollinen henkilö tai organisaatio, joka joutuu maksukyvyttömyysmenettelyyn, selvitystilan, toiminnan päättämisen, tuomioistuimen määräämän selvitystilan tai muun vastaavan kansallisessa laissa säädetyn menettelyn kohteeksi verkkotunnuksen rekisteröintijakson aikana, verkkotunnuksen haltijan laillisesti nimitetty selvittäjä voi pyytää siirtoa verkkotunnuksen haltijan varallisuuden ostajalle toimittamalla pyynnön yhteydessä tarvittavan asiakirja-aineiston. Jos siirtoa ei ole pyydetty rekisteröintijakson päättyessä, verkkotunnus on jäädytettävä neljänkymmenen kalenterivuorokauden ajaksi ja julkaistava rekisterin verkkosivustossa. Tänä aikana selvittäjä voi hakea verkkotunnuksen rekisteröintiä toimittamalla hakemuksen yhteydessä tarvittavan asiakirja-aineiston. Jos selvittäjä ei ole rekisteröinyt verkkotunnusta mainitun neljänkymmenen päivän kuluessa, se on annettava sen jälkeen yleisesti rekisteröitäväksi.

VI LUKU

SULKEMINEN JA RIITOJEN RATKAISU

20 artikla

Verkkotunnusten sulkeminen

Rekisteri voi sulkea verkkotunnuksen omasta aloitteestaan ilman, että se alistaa riitaa mihinkään tuomioistuinten ulkopuoliseen riidanratkaisumenettelyyn, ainoastaan seuraavin perustein:

- a) maksamattomat velat rekisterille;
- b) haltija ei täytä asetuksen (EY) N:o 733/2002 4 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisia yleisiä kelpoisuusperusteita;

- c) haltija rikkoo 3 artiklan mukaisia rekisteröintiehtoja.

Rekisterin on vahvistettava menettely, jonka mukaisesti se voi sulkea verkkotunnuksia edellä mainituin perustein. Tähän menettelyyn on sisällyttävä ilmoitus verkkotunnuksen haltijalle sekä verkkotunnuksen haltijan mahdollisuus toteuttaa asianmukaiset toimet.

Verkkotunnuksen sulkeminen sekä tarvittaessa sen myöhempi siirto voidaan toteuttaa myös tuomioistuinten ulkopuolisen riidanratkaisuelimen päätöksen mukaisesti.

21 artikla

Keinottelu verkkotunnuksilla ja niiden väärinkäyttö

1. Rekisteröity verkkotunnus voidaan sulkea asianmukaista tuomioistuinten ulkopuolisen tai tuomioistuimessa käytävää menettelyä soveltaen, jos kyseinen verkkotunnus on identtinen tai sekaannusta aiheuttavalla tavalla samankaltainen kuin nimi, johon kohdistuu jokin kansallisessa ja/tai yhteisön oikeudessa tunnustettu tai vahvistettu oikeus, kuten 10 artiklan 1 kohdassa tarkoitetut oikeudet, ja jos:

- a) verkkotunnuksen haltija on rekisteröinyt tämän verkkotunnuksen ilman oikeuksia tai oikeutettua etua verkkotunnuksen; tai
- b) verkkotunnus on rekisteröity tai sitä käytetään vilpillisessä mielessä.

2. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu oikeutettu etu voidaan osoittaa, jos:

- a) verkkotunnuksen haltija on ennen vaihtoehtoista riidanratkaisumenettelyä koskevaa ilmoitusta käyttänyt tällä verkkotunnuksella tai verkkotunnusta vastaavaa nimeä tavaroiden tai palvelujen tarjonnan yhteydessä tai hän on suorittanut osoitettavissa olevat valmistelut tämän tekemiseksi;
- b) verkkotunnuksen haltija, joka on yritys, organisaatio tai luonnollinen henkilö, on ollut yleisesti tunnettu tällä verkkotunnuksella myös ilman kansallisessa ja/tai yhteisön oikeudessa tunnustettua tai vahvistettua oikeutta;
- c) verkkotunnuksen haltija käyttää verkkotunnusta perustellusti ja ei-kaupallisesti tai rehdisti ilman aikomusta johtaa kuluttajia harhaan tai vahingoittaa sellaisen nimen mainetta, johon kohdistuu kansallisessa ja/tai yhteisön oikeudessa tunnustettu tai vahvistettu oikeus.

3. Edellä 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu vilpillinen mieli voidaan osoittaa, jos:

- a) asianhaarat osoittavat, että verkkotunnus rekisteröitiin tai hankittiin etupäässä sen myymiseksi, vuokraamiseksi tai muulla tavoin siirtämiseksi sellaisen nimen haltijalle, johon kohdistuu jokin kansallisessa ja/tai yhteisön oikeudessa tunnustettu tai vahvistettu oikeus, tai jollekin julkisoikeudelliselle elimelle; tai
- b) verkkotunnus on rekisteröity, jotta voidaan estää sellaisen nimen haltijaa, johon kohdistuu jokin kansallisessa ja/tai yhteisön oikeudessa tunnustettu tai vahvistettu oikeus, tai jotakin julkisoikeudellista elintä soveltamasta tätä nimeä vastaavassa verkkotunnuksessa, edellyttäen että:
 - i) tällainen rekisteröijän toimintatapa voidaan osoittaa; tai
 - ii) verkkotunnusta ei ole käytetty asiaankuuluvalla tavalla vähintään kahden vuoden aikana rekisteröintipäivästä; tai
 - iii) tilanteessa, jossa sellaisen verkkotunnuksen haltija, johon kohdistuu jokin kansallisessa ja/tai yhteisön oikeudessa tunnustettu tai vahvistettu oikeus, tai julkisoikeudellisen elimen verkkotunnuksen haltija on vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn käynnistämisen aikaan ilmoittanut aikeestaan käyttää verkkotunnusta asiaankuuluvalla tavalla, mutta ei ole tehnyt niin kuuden kuukauden kuluessa vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn käynnistämispäivästä;
- c) verkkotunnus on rekisteröity etupäässä kilpailijan ammatillisen toiminnan häiritsemiseksi; tai
- d) verkkotunnusta on käytetty tarkoituksella Internetin käyttäjien houkuttelemiseksi kaupallista hyötyä varten verkkotunnuksen haltijan verkkosivustoon tai muuhun verkko-osoitteeseen luomalla todennäköinen sekaannuksen mahdollisuus suhteessa nimeen, johon kohdistuu jokin kansallisessa ja/tai yhteisön oikeudessa tunnustettu tai vahvistettu oikeus, tai jonkin julkisoikeudellisen elimen nimeen, siten että tällaista todennäköistä sekaannusta voi aiheutua verkkotunnuksen haltijan verkkosivuston tai verkko-osoitteen tai verkkosivustossa tai verkko-osoitteessa sijaitsevan tuotteen tai palvelun lähteen, sponsoroinnin, kytkösten tai hyväksynnän osalta, tai
- e) rekisteröity verkkotunnus on henkilön nimi, jonka osalta ei ole olemassa osoitettavaa yhteyttä verkkotunnuksen haltijan ja rekisteröidyn verkkotunnuksen välillä.

4. Tämän artiklan 1, 2 ja 3 kohdan säännöksiin ei voida vedota kansallisen oikeuden mukaisten vaateiden estämiseksi.

22 artikla

Vaihtoehtoinen riidanratkaisumenettely

1. Vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn voi käynnistää mikä tahansa osapuoli, jos:

- a) rekisteröintiin liittyy keinottelu tai väärinkäyttö 21 artiklassa tarkoitettulla tavalla; tai
- b) rekisterin tekemä päätös on ristiriidassa tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 733/2002 kanssa.

2. Osallistuminen vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn on verkkotunnuksen haltijalle ja rekisterille pakollista.

3. Vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn maksun maksaa valituksen tekijä.

4. Jolleivät osapuolet toisin sovi tai jollei rekisterinpitäjän ja verkkotunnuksen välisessä rekisteröintisopimuksessa toisin määrätä, hallinnollisessa menettelyssä käytettävä kieli on sama kuin rekisteröintisopimuksen kieli. Tätä sääntöä sovelletaan, jollei riidanratkaisuelin tapaukseen liittyvät seikat huomioon ottaen määrää toisin.

5. Valitukset ja vastineet niihin on toimitettava vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajalle, jonka valituksen tekijä valitsee 23 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitetusta luettelosta. Valitukset ja vastineet on toimitettava tämän asetuksen ja vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajan julkaistujen täydentävien menettelyjen mukaisesti.

6. Heti kun vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn suorittaja on asianmukaisesti kirjannut vaihtoehdoista riidanratkaisumenettelyä koskevan pyynnön ja asiaankuuluva maksu on maksettu, sen on ilmoitettava rekisterille, kuka valituksen on tehnyt, ja valitukseen liittyvä verkkotunnus. Rekisteri ei saa peruuttaa tai siirtää kyseistä verkkotunnusta ennen kuin riidanratkaisumenettelyt tai niitä seuraavat oikeudenkäyntimenettelyt ovat päättyneet ja päätöksestä on ilmoitettu rekisterille.

7. Vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajan on tarkistettava, onko valitus vaihtoehdoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajan menettelysääntöjen, tämän asetuksen ja asetuksen (EY) N:o 733/2002 säännösten mukainen, ja, jollei sääntöjenvastaisuutta todeta, välitettävä valitus vastaajalle viiden työpäivän kuluessa valituksen tekijän maksettavaksi lankeavien maksujen saamisesta.

8. Vastaajan on toimitettava riidanratkaisumenettelyn suorittajalle vastine kolmenkymmenen työpäivän kuluessa valituksen vastaanottopäivästä.

9. Kaikki valituksen tekijälle tai vastaajalle suunnatut kirjalliset viestit on toimitettava valituksen tekijän tai vastaajan ensisijaiseksi ilmoittamaa viestintävälinettä käyttäen, tai jos tätä ei ole määritetty, sähköisesti Internetin kautta, edellyttäen että lähetysohje on saatavissa.

Kaikki vaihtoehtoisista riidanratkaisumenettelyä koskevat viestit vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn kohteena olevan verkkotunnuksen haltijalle lähetetään osoitteeseen, joka on verkkotunnuksen rekisteröintiä ylläpitävän rekisterinpitäjän käytävissä rekisteröintiehtojen mukaisesti.

10. Jos vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn osapuoli ei vastaa määräajan kuluessa tai saavu riidanratkaisuelimen kuultavaksi, sen voidaan katsoa hyväksyvän vastapuolen väitteet.

11. Menettelyssä verkkotunnuksen haltijaa vastaan vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen on päätettävä verkkotunnuksen sulkemisesta, jos se katsoo, että rekisteröintiin liittyy keinottelu tai väärinkäyttö 21 artiklassa kuvatulla tavalla. Verkkotunnus on siirrettävä valituksen tekijälle, jos tämä hakee sitä ja täyttää asetuksen (EY) N:o 733/2002 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetty yleiset kelpoisuusperusteet.

Menettelyssä rekisteriä vastaan vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen on päätettävä, onko rekisterin tekemä päätös ristiriidassa tämän asetuksen tai asetuksen (EY) N:o 733/2002 kanssa. Vaihtoehtoisen riidanratkaisuelimen on päätettävä päätöksen kumoamisesta ja se voi tarvittaessa päättää, että kyseinen verkkotunnus siirretään, suljetaan tai myönnetään, edellyttäen että, sikäli kuin on tarpeen, asetuksen (EY) N:o 733/2002 4 artiklan 2 kohdan b alakohdassa säädetty yleiset kelpoisuusperusteet täytyvät.

Riidanratkaisuelimen on ilmoitettava päätöksen täytäntöönpanopäivä.

Riidanratkaisuelimen päätökset tehdään yksinkertaisella enemmistöllä. Riidanratkaisuelimen on annettava päätöksensä kuukauden kuluessa siitä, kun vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittaja on saanut vastineen. Päätös on perusteltava asianmukaisesti. Riidanratkaisuelimen päätökset julkaistaan.

12. Kolmen työpäivän kuluessa siitä, kun vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittaja on saanut riidanratkaisuelimen päätöksen, sen on ilmoitettava päätöksen teksti kokonaisuudessaan kullekin osapuolelle, asianomaiselle rekisterinpitäjälle (asianomaisille rekisterinpitäjille) ja rekisterille. Päätös ilmoitetaan rekisterille ja valituksen tekijälle kirjattuna kirjeenä tai vastaavassa sähköisessä muodossa.

13. Vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn tulokset sitovat osapuolia ja rekisteriä, paitsi jos kolmenkymmenen päivän kuluessa vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn tuloksen ilmoittamisesta käynnistetään oikeudenkäyntimenettely.

23 artikla

Vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajien ja riidanratkaisuelimen jäsenten valinta

1. Rekisteri voi valita vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajat, joiden on oltava hyvämaineisia, asianmukaisen asiantuntemuksen omaavia elimiä; valinta on suoritettava objektiivisesti, avoimesti ja ketään syrjimättä. Rekisterin verkkosivustossa on julkaistava luettelo vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajista.

2. Vaihtoehtoiseen riidanratkaisumenettelyyn toimitettavan riidan tutkii yhdestä tai kolmesta välimiehestä koostuva riidanratkaisuelin.

Riidanratkaisuelimen jäsenet on valittava valitun vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajan soveltamien sisäisten menettelyjen mukaisesti. Jäsenillä on oltava asianmukainen asiantuntemus, ja heidät on valittava objektiivisella tavalla, avoimesti ja ketään syrjimättä. Kunkin vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajan on ylläpidettävä julkista luetteloa riidanratkaisuelimen jäsenistä ja heidän pätevydestään.

Riidanratkaisuelimen jäsenen on oltava puolueeton ja riippumaton, ja hänen on ennen nimityksensä hyväksymistä ilmoitettava vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajalle mahdolliset seikat, joiden johdosta voidaan perustellusti epäillä hänen puolueettomuuttaan tai riippumattomuuttaan. Jos hallinnollisten menettelyjen jossain vaiheessa esiin tulee uusia seikoja, joiden johdosta voidaan perustellusti epäillä riidanratkaisuelimen jäsenen puolueettomuutta tai riippumattomuutta, riidanratkaisuelimen jäsenen on välittömästi ilmoitettava tällaisista seikoista vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajalle.

Tällöin vaihtoehtoisen riidanratkaisumenettelyn suorittajan on nimitettävä korvaava riidanratkaisuelimen jäsen.

VII LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

24 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan unionin virallisessa lehdessä.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 28 päivänä huhtikuuta 2004.

Komission puolesta

Erkki LIIKANEN

Komission jäsen
